

1 (9) *Luni veniră, marți veniră* Muierea cu bărbatu bețiv

Moderato

Luni ve - mi - ră, marți ve - ni - ră, Să - ră - can de mi - ne
Mier - curi și joi mă pe - țî - ră, Să - ră - can de mi - ne.

Luni veniră, marți veniră,
Sărăcan de mine
Miercuri și joi mă pețiră.
Sărăcan de mine.
Sîmbătă mă logodiră,
Duminică mă pîrliră.

Cu cimpoi¹ mă cununară,
Danțuri vesele jucară,
Și de vie mă băgară
Întru a iadului pară.

Mă dădură după unul
Ceia ce are tot bunul,
E poreclit : căscăunul,
Și este și tiz cu nunul.

Frumusețea-i cea mai multă
Este față-i cea ca turtă,
Statu-i de măsură scurtă
Și crescut mai mult în burtă.

Dar nu-mi plîng dintr-asta vacul
Nici mi-e jalea, nici neplacul,
Aibă fața chiar ca dracu,
Nu mi-ar fi urît săracul !

Ci în lume-mi este focul,
De îmi blestem nenorocul,
Că bea vin cu bolobocul
Pînă cînd nu-l ține locul.

Cînd se ia de băutură,
Ține-te, săracă gură,
Vadra e a lui măsură,
Oh ! vai ochi-mi ce văzură.

Ia borcanul de mînușe,
Și ca într-o găletușe
Toarnă vinul tot pe gușe,
Parc-azvîrlă pe o ușe.

¹ În original : ciumpoi.

Într-o zi dacă muncește,
El într-alta prăpădește,
De nimic nu îngrijește,
Cîrciumile tot păzește.

Noaptea bea pînă-ntîrzie,
N-are un soroc să vie ;
Masa nu mi se mai știe,
Casa parcă mi-e pustie.

Tot scurgînd mereu la oale
Nu mai are straie, țoale,
A rămas cu vine goale
Și cu zeghea fără poale.

De rușine fața-mi pică
Că-ncepură toți să-i zică :
« C-un papuc și c-o opincă,
Lipa, lipa, nea Stănică. »

Of! cînd mi-l arăt, vecine,
Cărăui pe drum cînd vine,
Parc-atuncea, de rușine,
Cade cerul peste mine.

Nici nu vine ca tot beatul,
Ci cu chiot ca turbatul ;
Cîinii-l petrec cu lătratul,
Iese-n gura lui tot satul.

Unde-l văz cu fața beată,
Cu hăinuța lăbărțată,
Cingătoarea răzmățată,
Of ! să mor îmi vine-ndată.

Dacă și în casă vine,
N-auz un cuvînt cu bine,
Ci cu gura stă pe mine,
De arțag să sparge-n sine.

Cînd de mine stă aproape,
Of ! mai bine să mă-ngroape !
Că din gură un fum scoate,
Nas să-l sufere nu poate.

Mult mi-e și de dînsu milă,
Că l-am luat de copilă ;
Dar, of ! mult mi-e de el silă,
Mă lipsesc ca de o pilă !

Ca să caz la rugăciune,
Cu posturi, cu-nchinăciune,
Și-n genunchi cu plecăciune,
Ca să scap de un tăciune.

De mi s-ar trece cuvîntul,
De m-ar scăpa de el sfîntul,
I-aș săpa eu chiar mormîntul
Ș-aș trage-asupră-i pămîntul.

Spitalul Amurului, br. 1, p. 137 (-40).

2 (10) *Amărîta turturică* Jalea turturelii

Moderato

A - mă - ri - ta tur - tu - ri - că Ō, sir - ma na, vai de ea
Cînd ră - mi - ne sin - gu - ri - că Ō, sir - ma - na, vai de ea
Plî - ge și i - ni - ma - și stri - că Ō, sir - ma na, vai de ea.
Ne - ști - înd ce să mai zi - că Ō, sir - ma - na, vai de ea.

Amărîta turturică,
O *sirmana*, vai de ea²,
Cînd rămîne singurică !
O *sirmana*, vai de ea,
Plînge și inima-și strică,
O *sirmana*, vai de ea,
Ne știind ce să mai zică ;
O *sirmana*, vai de ea.

Zboară tristă prin pustie,
Cu dor după-a sa soție,
Jalea ei nu se mai scrie,
Mai mult moartă decît vie.

Cît trăiește, tot jelește,
Plînge de se prăpădește,
Cu alta nu se-nsoțește,
Nici nu se mai veselește.

Trece frumoasă livede,
Nu se uită, nici nu vede ;
Fuge prin pădurea verde
Și se duce de se pierde.

Zboară pînă de tot cade,
Ocolind dumbrăvi, ograde,
Și pe lemn verde nu șade ;
Dorul ei de loc nu scade.

Și cînd stă cîte o dată,
Tot pe ramură uscată,
Cu inima înecată
De jale nevindecată.

Șade pe cîte o stîncă,
Nici nu bea, nici nu mănîncă ;
Întristarea-i cea adîncă
Din zi în zi crește încă.

¹ În original valoare de optime.

² Refrenul se zice după fiecare vers.

Unde vede apa rece,
Nu va la ea să se plece,
Ci o turbură și trece
Blestemîndu-o să sece ;

Unde vede apa plină
De noroaie și de tină,
Merge setea își alină
Și de soțul ei suspină ;

Unde-aude să pocnească
Pușca cea vînătorească,
Ea se duce s-o lovească
Să nu se mai chinuiască.

Cînd o pasăre, vai mie,
Nu va să mai fie vie,
Pentru draga ei soție,
Cînd o pierde prin pustie ;

Dar eu care sînt din fire
De cît ea mai cu simțire,
Cum să sufer despărțire
Fără jale și mîhnire !

Despărțirea mi-e amară !
Trupul mi-e în foc cu pară :
Mii de chinuri m-apucară,
Parcă sufletul să-mi sară.

Moarte, moarte otrăvită !
Nemiloasă, cruntă vită !
Tu m-ai despărțit, cumplită,
De perechea mea iubită !

Vino dar, ivește-ți fața,
Taie-mi mai curînd viața
Dacă mi-ai luat dulceața !

Spitalul Amurului, br. 1, p. 137 (-51).

3 (11) **D**e mic, sărăcuț de mine Sluga neprocopsită

Andante

De mic să - ră - cuț de mi - ne Cres - cînd
tot prin miini stre - i - ne Să - ră -
- cuț de mai ca mea.

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music in a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Andante'. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with 'De mic să - ră - cuț de mi - ne Cres - cînd'. The second staff continues with 'tot prin miini stre - i - ne Să - ră -'. The third staff ends with '- cuț de mai ca mea.' There are some performance markings like '(p)' and '(f)' on the notes.

De mic, săracuț de mine,
Crescînd tot prin mîini streine
Săracuț de maica mea !

Mă băgai la ciobani slugă,
Îmi deteră cață, glugă,
Săracuț de maica mea !

Luai oile-n porneală,
Să le duc la pășuneală,
Săracuț de maica mea !

Lupi-n goană le luară,
Jumătate le mîncară,
Săracuț de maica mea !

Cînd văzui în cea din urmă,
C-o să rămîi fără turmă,
Săracuț de maica mea !

Plec spre bîlci după tocilă,
Cu gîndul cam pe teșilă,
Săracuț de maica mea !

Cîrciumile fiind dese,
O cîrciumăreasă-mi iese,
Săracuț de maica mea !

Mă strigă : vino băiete,
Și să gust vinul îmi dete,
Săracuț de maica mea !

Vinul bun, ocaua mare,
Băui vinul de gustare,
Săracuț de maica mea !

Pînă la băut îmi fuse
Și mîntea zbură, se duse,
Săracuț de maica mea !

Băui trei zile de vară,
Strigînd : scoate, mereru cară,
Săracuț de maica mea !

Cu lăutari și cu gloată,
Dedei, băui turma toată,
Săracuț de maica mea !

Cînd văzui că după toate,
Încă și dator mă scoate,
Săracuț de maica mea !

O capră ce-mi rămăsese,
Și ea prin crîng se duse,
Săracuț de maica mea !

Să nu las să se răpuie
Caut capra, capra nu e,
Capra, săraca de ea !

Capra-n deal, capra în vale,
Iacă, zării capra-n cale,
Capra, săraca de ea !

Azvîrlui măciuca-n sete,
Capra peste cap se dete,
Capra, săraca de ea !

★

Alergai c-o rugioară,
Junghiai capra să nu moară,
Capra, săraca de ea !

Măcelarii alergară
Și capra îmi cumpărară,
Capra, săraca de ea !

Iar pielea ei tăbăcarii
Și mațele lăutarii,
Capra, săraca de ea !

Îl legă frumos de coate,
Judecându-l pentru toate,
Sărăcuț de maica lui !

★

Iacă vine și românul,
Păgubașul și stăpînul,
Sărăcuț de maica lui !

Cînd se trezi de beție,
Văzu că e-n pușcărie,
Sărăcuț de maica lui !

Spitalul Amorului, b. 1, p. 139 (-56).

4 (12) *Albo, Albo de la munte* Alba de la munte

Andantino

The musical score is written in a single system with four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The tempo marking 'Andantino' is placed above the first staff. The melody is written on a single line. The lyrics are written below the notes, with some words underlined. The lyrics are: 'Al - bo, Al - bo de la mun - te, Ce - ai pus fes - cio - eul pe frun - te ? Că țî - au e - șit vor - be mul - te, Că țî - au e - șit vor - be mul - te.'

Al - bo, Al - bo de la mun - te,
Ce - ai pus fes - cio - eul pe frun - te ?
Că țî - au e - șit vor - be mul - te,
Că țî - au e - șit vor - be mul - te.

— Albo, Albo de la munte,
Ce-ai pus fesciorul pe frunte ?
Că țî-au ieșit vorbe multe.

Să-mi cosească fin cu rouă,
Frînge-i-s-ar coasa-n două,
Să vie la alta nouă.

— Las' să-mi iasă, că nu-mi pasă,
Că nu e badea acasă,
Ci e dus badea la coasă.

Să-mi cosească fin, costrele,
Facă-și coasa-n bucățele,
Să vie-n brațele mele.

Să-mi cosească fin cu floare,
Să-mi fie de sărbătoare,
La cap și la țîțioare.

Zică lumea, îi dau pace,
Eu m-oi purta și voi face
După cum lui badea-i place ;

Zică lumea ce o zice,
Nu va putea să ne strice,
Dragostea să ne rîdice.

Că mă știe badea bine,
Inima lui e la mine
Și-a mea o poartă la sine.

Inima lui îmi vorbește
Și a mea lui îi șoptește,
Că una d-alta dorește.

C-amîndouă sînt legate
Cu lanțuri arse-nfocate,
Ș-una pentru alta bate.

Și lanțul ce le coprinde
Între ele cînd se-ntinde,
Cu mai rău foc le aprinde ;

Iar cînd s-adun amîndouă,
Atuncea parcă le plouă
O răcoreală de rouă.

Le plouă, le răcorește,
Dar de tot nu le răcește,
Că dragostea le încălzește ;

Nici va răci vreodată
Dragostea lor cea-nfocată,
Dorul ca să mi-l abată.

Așa le e jurămîntul
Și-s legate cu cuvîntul,
A le despărți mormîntul.

Spitalul Amorului, br. 1, p. 139 (-61).

5 (13) **U**nd-aur cucul din luncă Militarul Călăreț

Andantino

Un - d a - uz cu cul din lun - că
Mă - n - dem - nea - ză tot spre du - că

The musical score is written for two staves in 3/4 time. The tempo is marked 'Andantino'. The melody features several triplet markings (indicated by a '3' over the notes) and a final double bar line with repeat dots. The lyrics are written below the notes.

Cu - cul cîn - tă stînd pe nuc
Și mă-n - deam - nă să mă duc.

Und-auz cucul din luncă,
Mă-ndennează tot spre ducă.
Cucul cîntă, stînd pe nuc,
Și mă-ndeamnă să mă duc.

Să-ncalec cal cum îmi place,
Inima să mi se-mpace ;
S-aud calul sforăind
Și din pinteni zornăind.

Cucul cîntă, îmi urează,
Și spre ducă mă-ndennează.
D-aș ajunge mai curînd,
Unde îmi stă tot în gînd.

Să încing o săbioară
Care-mi va fi soțioară,
Soțioară d-ajutor,
Credincioasă și cu dor.

Soțioară pîn' la moarte,
Eu de ea nu m-oi desparte.
Auzi dragă, or n-auzi,
Ori n-ai gură să răspunzi ?

Spitalul Amurului, br. 1, p. 140 (-64).